

های فرهنگی و بعضاً سیاسی کشورمان را یکجا گرد هم آورده. به جرات می‌توان گفت کاری بس سترگ و فوق‌العاده‌ای بود و اگر هیچ نتیجه‌ای بدنبال نداشته باشد همان کار بزرگترین دستاورد است.

همایشی که گردانندگان آن تعدادی جوانان محصل و دانشجو تحت مدیریت شهرداری و شورای محترم اسلامی شهر و دبیر گرامی همایش با همراهی دیگر شهروندان بودند چنان نظم و انضباط و قانونی در طول همایش بوجود آمده بود که زبانزد عام و خاص شد.

لارستان در گذشته نه چندان دور تقریباً نیمی از استان فارس در سیطره خود داشت و مرزهای جنوبی اش آبهای نیلگون خلیج فارس و جزایر زیبای آن بود و امروزه چنین بال و پر کننده در گوشه‌ای از جنوب استان فارس قرار دارد، سرزمینی که زمانی ترانزیت کالاها و بازرگانی هندوستان و آفریقا به مرکز ایران بوده است و کاروانسراهایی مسیر این راهپاروئی گذشته آنها را بیاد می‌آورند. امروزه به دلایل مختلف از جمله عدم راههای مناسب آسفالت‌ه و راه آهن آنرا مهجور کرده است.

ثبت جهانی کردن بازار قیصریه با خواست هزار در اندی ساله و دیگر آثار فرهنگی و تاریخی آن بازخورد بسیار زیبایی خواهد داشت.

باید اذعان داشت که این سرزمین سرشار از استعدادهای بالقوه انسانی، تاریخی، اجتماعی و فرهنگی است. با کند و کاو در گوشه و زوایای آن و در جای جای دل مردمانش می‌توان به گنجهای گرانبهایی دست یافت. یکی از آنها همان زبان و غنای فرهنگی آن است. فرهنگ و زبان این مردم بکر و دست نخورده است یا با غواصی به درون آن می‌توان گوهری درخشانی را صید کرد. برای شناسایی این فرهنگ و این مردم وجود همایش‌هایی در سطح بین‌المللی ضروری بنظر می‌رسد. این همایش چه دستاوردی می‌تواند داشته باشد؟ همایش زبان‌شناسی و مردم‌شناسی لارستان می‌تواند دستاوردهای خوبی داشته باشد همایشی که توانست دهها اندیشمند داخلی و خارجی و چهره

همچنانکه از بندهای قطعنامه بر می‌آید باز پویایی زبان لارستانی، مکتوب کردن و به ثبت رساندن آن در یونسکو بازدهی بسیار بالایی خواهد داشت. زبانی که به گفته آنان در معرض نابودی کامل قرار دارد می‌تواند مانند خود را تضمین و بیمه کند.

ثبت قیصریه از لحاظ اقتصادی هم می‌تواند برای مردم لارستان مفید باشد. جذب گردشگر خود عامل رونق اقتصاد در هر منطقه و شهر است.

به نظر من بنیاد لارشناسی باید اولین و بزرگترین هدف خود را حفظ زبان لارستانی بداند و قطعاً این فعالیتها انجام خواهد گرفت. مثل مکتوب کردن زبان لارستانی که خود عامل انتقال هویت ما به نسل‌های آینده است. از یک سو این زبان خاصی است که تحقیق و پژوهش بیشتر درباره آن لازم است.

توانستند خودشان را به همدیگر معرفی کنند. تکرار چنین حرکت‌هایی باعث آشنایی نسل آینده با فرهنگ و هویت اصیل خودمان است.

پرداختن به هرکاری هزینه‌هایی دارد. اما وقتی می‌بینیم پرداختن به فرهنگ، زبان و هویت انسان لازم و ضروری است این هزینه‌ها اجتناب‌ناپذیر است. و در مقابل این پیشرفت و زنده نگه داشتن فرهنگ خودمان این هزینه‌ها ناچیز و غیرقابل بازگویی است.

همایش بین‌المللی زبان‌شناسی و مردم‌شناسی لارستان در کل برنامه جالب، بزرگ، پر حجم و قابل تحسینی بود. من فکر نمی‌کنم هر شهر یا منطقه‌ای بتواند چنین حرکت بزرگی را در خود ببیند. به عقیده من این نوع همایش‌ها باید در آینده هم تکرار شود

با این همایش لارستان هم به شناخت بوم‌شناسی و مردم‌شناسی لارستان کهن به مردم لارستان امروز کمک می‌کند.

حرکت‌ها و تعامل مردم با مسئولین آگاه و دلسوز شهرستان در آینده آثار آن مشخص تر می‌شود و از جمله این دستاوردها می‌توان از ترویج زبان لارستانی، ثبت زبان لارستانی و بازار قیصریه در آثار یونسکو، آشنایی مردم با تاریخ، ادبیات و زبان لارستانی و ... می‌توان نام برد.

اما به نظر من یکی از دستاوردهای مهم این همایش تاکید بر همکاری و همدلی همه مردم لارستان و جنوب کشور در کارهای بزرگ می‌باشد. مردمی که فارغ از نژاد، مذهب، شهر و منطقه‌های جغرافیایی، از شهرها و روستاهای کوچک و بزرگ و زن و مرد، پیر و جوان و در یک کلمه کسانی که دل در گرو اعتلای سرزمین شان داشتند، دست در دست هم نهادند و این کار همایش بین‌المللی را برگزار نمودند و این کار آسانی نبود.

و اینک باید فعالیت‌ها در همین راستا و با تعامل با مقامات مسئول ادامه یابد که البته این کار شاید از برگزاری همایش هم سخت تر باشد. همیاری و همدلی مردم در هر نقطه از لارستان بزرگ و حتی در ابعاد وسیع‌تر در شهرها و مناطق هم جوار و جنوب کشور ادامه یابد و حفظ و استمرار دستاوردهای این همایش نیاز به عزمی دیگر و ادامه اطلاع‌رسانی و کارهای فرهنگی دیگر دارد و تک تک مردم و مسئولین در راه اعتلای سرزمین خود رسالتی بر دوش دارند...

باشد که شاهد آبادانی و پیشرفت همه نقاط ایران اسلامی باشیم بخصوص لارستان اولین خواستگاه حکومت اسلامی

تاریخی، اجتماعی، زبانی و ... لارستان گذشته و کنونی و همچنین گام‌هایی در زمینه نزدیکی و هم‌دلی نسل جوان با گذشته برداشته شود و عزمی راسخ در همه اقشار جامعه جهت تحرک و پویایی خطه ناب لارستان بوجود آید و نوید آینده‌ای خوب را برای مردم این سرزمین به ارمغان آورد.

به نظر می‌رسد این تحرک و علاقه در حال حاضر بوجود آمده و با همراهی مردم و مسئولین دلسوز منطقه انشاء الله لارستان به جایگاه واقعی خود دست یابد.

برگزاری همایش بین‌المللی زبان‌شناسی و مردم‌شناسی لارستان یکی از این راههاست که فرهنگ و هویت جامعه را پویا و زنده نگه می‌دارد و نباید این کار بزرگ فرهنگی را فقط با معیار مادی مقایسه کرد.

هنگامی که خبر برگزاری چنین همایش باشکوهی را چندین ماه قبل شنیدم بر خود پالیدم که جوانان مستعد و علاقه‌مندی هم هستند که حاضرند در راه اعتلای فرهنگی مرز و بوم خود جانفشانی کنند و اکنون که این همایش برگزار گردید لزوم تقدیر و تشکر از چنین جوانان و مسئولانی دلسوز و عاشق که با خلاقیت و ابتکار خود استعدادهای و هنرهای لارستانی‌ها را شکوفا و عرضه می‌دارند و آینده‌ای درخشان را رقم می‌زنند، بسیار ضرورت می‌یابد.

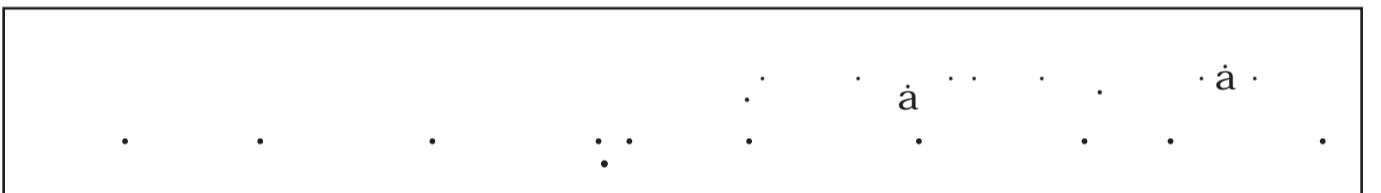
به نظر من این همایش دستاوردهای فراوانی می‌تواند داشته باشد که مسئولین در زمینه‌های مختلف حتماً به آن می‌پردازند و با استمرار این

به نام خدا

از لارستان سخن گفتن برای من که اندکی با ابعاد وسیع تاریخی، فرهنگی و جغرافیایی لارستان آشنایی دارم بسیار مشکل است. کیست که به یاد دلاوریها، شجاعت‌ها و ظلم‌ستیزی، ولایت‌مداری، نجابت و پاک‌ی مردم و عظمت‌های گذشته این خطه همراه با پیشرفت‌های کنونی این دیار، مایه مباهات و افتخارشان نباشد ...

اغلب وقتی که با مردم کوچه و بازار هم صحبت می‌شویم از محرومیت‌ها و کاستی‌ها سخن می‌گویند و واژه لارستان کهن با آن هم تاریخ پر فراز و نشیب در طول سالیان دراز، دیار فراموشی هاست ... من شخصاً این واژه را نمی‌پسندم هر چند که لارستان هنوز در جایگاه واقعی خود قرار ندارد اما پیشرفت‌های خوبی در همه حوزه‌ها صورت گرفته اما فکر می‌کنم باید بیشتر فعالیت‌های فرهنگی را در زمینه‌های متفاوت و از جمله شناخت و شناساندن ابعاد مختلف فرهنگی

رهایی دهد.

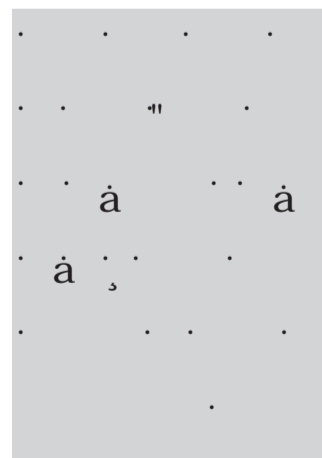
شناساندن این دیار کهن و شایستگی‌های آن حداقل به اساتید و فرهیختگانی که عده‌ای از آنها - به گفته‌ی خودشان - برای اولین بار نام این کهن دیار را می‌شنیدند، کاری خجسته بود و شاید این سرزمین را از زیر خاک گمنامی و محرومیت که سال‌هاست بر چهره‌ی آن نشسته رهایی بخشد.

ثبت آن در یونسکو، سبب شناخته شدن بیشتر این زبان می‌شود و می‌تواند با بستری که برای زبان و فرهنگ شناسان فراهم می‌شود، ظرایف و زوایای هنوز پنهان و ناشناخته‌ی این زبان و فرهنگ را شناساند، چون شنیده‌ها حکایت از این دارد که این مرکز فرهنگی حامی زبان‌ها و گویش‌هایی است که خطر زوال آنها را تهدید می‌کند.

ثبت جهانی آثار باستانی فواید بسیاری دارد. از فواید آن می‌توان به شناساندن این آثار به جهانگردانی که تشنه‌ی دیدار این گونه بناها هستند، اشاره کرد؛ پس در جذب توریست که یکی ارکان اقتصادی به شمار می‌آید می‌تواند نقش بسزایی ایفا کند. ثبت این اثر گران بها که گرد گمنامی بر آن نشسته و حتی در داخل ایران و هم در نزد برخی از همشهریان عزیز نا شناخته مانده می‌تواند آن را از ناشناختگی

بوده برای رسیدن به اهداف درخور لارستان، حرکتی بوده سودمند و می‌تواند دستاورد‌هایی هم در پی داشته باشد و گر نه مثل خیلی

از بارقه‌های دیگر، خیلی زود فروغ خود را از دست خواهد داد و در آتش‌دان روزگار در خاکستر فراموشی دفن خواهد شد. خود باوری که مردم در سال‌های اخیر از دست داده‌اند، شاید همایش و نتایج ارزنده‌ی آن که در سایه کوشش پیگیر و با بهره‌گیری از همه‌ی توانمندی‌ها به دست می‌آید، بتواند دوباره به مردم برگرداند.

برگزاری این همایش، برای اولین بار و در این سطح - با تمام کاستی‌ها - حرکتی مثبت، خجسته و دلگرم‌کننده بود که جا دارد از همگان سپاس‌گزاری کرد. اما امیدوارم این حرکت به اینجا ختم نشود و هدف، فقط برگزاری آن نبوده باشد، از این به بعد کار سخت‌تر و اهمیت آن دو چندان خواهد بود. جمع کردن و دعوت از اندیشمندان و فرهیختگانی که هر کدام وزنه‌ای گران سنگ در عرصه‌های علمی اند خود، کاری درخور تقدیر است و موجبات حظ و بهره‌ی همه‌ی اهل علم و اندیشه را فراهم کرد. اکنون باید با همه‌ی توان پیگیر مصوبات همایش بود.

اگر هدف فقط برگزار کردن همایش نبوده و برگزاری آن یک وسیله